

18. Grap

Sinterklaas 2007

Martin van D., de zoon van mijn allereerste cliënt (gewonnen, en in natura betaald met een vrieskist vol biefstuk) woonde naar volle tevredenheid met zijn gezin in Canada. Daar kocht hij op 17 maart 1995 een auto. In april werd zijn vader in Nederland plotseling ziek en moest hij hals over kop overkomen om op de boerderij van zijn vader voor het vee te zorgen; 35 koeien en 75 schapen. Toen hij besloot om met zijn gezin in Nederland te blijven en hij zijn auto hetzelfde najaar in een container naar Nederland liet verschepen, eiste de douane ongeveer drie duizend gulden invoerrechten, de auto was namelijk gekocht in het laatste half jaar voor zijn remigratie. Martin wilde niet betalen. Ik vroeg hem daarom wanneer hij hier bij aannemer S. was gaan werken; wanneer was de laatste handtekening onder zijn contract met S. gezet; hoe lang was de proeftijd? Vervolgens keek ik op de kalender en dicteerde een brief. Hij schreef dus: "Toen het er naar uit ging zien dat ons verblijf in Nederland langer zou kunnen duren, zocht ik werk dat mÃt het werk voor mijn vader gecombineerd kon worden. In juli vond ik (tijdelijk) werk bij de fa. S. (...) Tijdens wat officieel mijn proeftijd was, konden niet alleen zij van mij af, maar - dat was uitdrukkelijk zo afgesproken - kon ook ik per dag weer vertrekken. De knoop moest worden doorgehakt op het moment dat de tijdelijke aanstelling in een vaste zou overgaan. Dat was maandag 18 september 1995. Het werk beviel mij, dus, maandagmorgen 18e, om 7 uur vertoonde ik mijn gezicht alsof er niets bijzonders besloten was. (...) De voor vrijstelling van invoerrechten vereiste termijn van zes maanden tussen aanschaf van de auto en definitieve remigratie is, zoals uit het bovenstaande volgt, precies 6 maanden, 1 dag en 7 uur. Ik geef ruitelijk toe dat ik met de hakken over de sloot (de oceaan in dit geval) ben gekomen, maar ik voldoe aan de regel." Met een brede grijns opende de douane de deur van de container en zonder te hoeven betalen kon hij aan de vooravond van Sinterklaas Nederland binnenrijden.

Uw columnist V.L.